

«Καπηλεύονται το όνομα του Κωνσταντίνου»

Η Ερμιόνη Κατσιφα καταγγέλλει τη Χρυσή Αυγή για απόπειρα εκμετάλλευσης της δολοφονίας του αδελφού της

● ΣΕΛ. 34

ΣΤΑ «ΜΑΛΑΚΑ»;

Απάντηση στην πρόταση του εισαγγελέα για την τροποποίηση του κατηγορητηρίου των Ε. Κορκονέα - Β. Σαραλιώτη δίνουν οι Ζωή και Νίκος Κωνσταντόπουλος

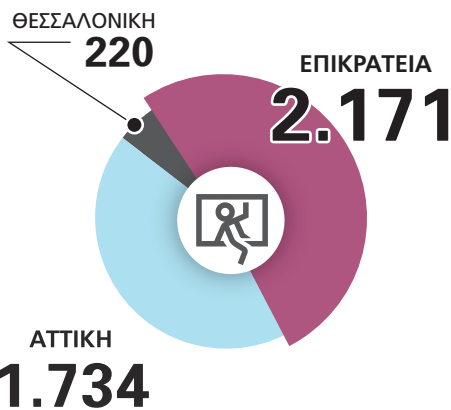
● ΣΕΛ. 38

www.real.gr
Real news

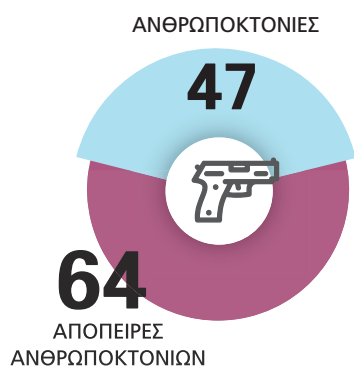
ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΤΟ ΣΚΛΗΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

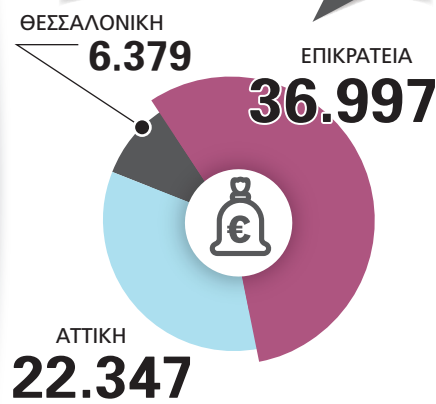
ΛΗΣΤΕΙΕΣ

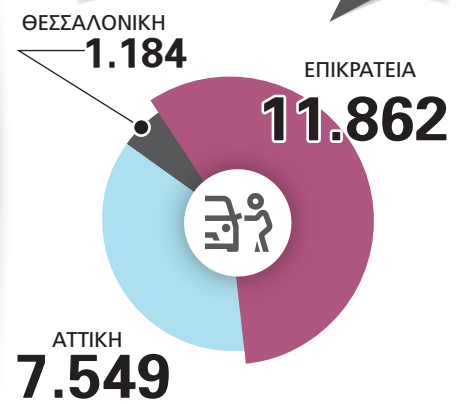
ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΕΣ

ΚΛΟΠΕΣ - ΔΙΑΡΡΗΞΕΙΣ

ΚΛΟΠΕΣ ΤΡΟΧΟΦΟΡΩΝ

	ΑΤΤΙΚΗ	ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
● Αρπαγές τσαντών	153	164	5
● Πρακτορεία ΟΠΑΠ	42	49	
● Καταστήματα	100	121	13
● Οικίες	269	369	24
● Σούπερ μάρκετ και καταστήματα ψιλικών		79	10
● Χρηματοπιστοθές	4		
● ΤΑΞΙ	18	19	

ΠΗΓΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ (Α' ΕΞΑΜΗΝΟ 2018)

Ληστείες

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, από τις 2.171 ένοπλες ληστείες σε όλη τη χώρα, το πρώτο εξάμηνο του 2018, οι 552 ήταν μέσα σε σπίτια και στον δρόμο

Δύο αστυνομικούς ανά βάρδια μπορεί να διαθέσει το Αστυνομικό Τμήμα Ζεφυρίου για να περιπολούν στους δρόμους της περιοχής. Η συνολική του δύναμη είναι 38 άτομα, αξιωματικοί και αστυφύλακες, ενώ η προβλεπόμενη οργανική δύναμη του τμήματος είναι στα 60 άτομα. Σε όλη τη δυτική Αττική η ίδια εικόνα: 38 άτομα υπηρετούν και στα Λιόσια αντί 64, όπως προβλέπεται. Στο Μενίδι 72 αντί 95. Τριάντα έξι στο Ζεφύρι αντί 59. Σαραντα τρεις στο Καματερό αντί για 100 που προβλέπεται, δύναμη που υποτίθεται ότι πρέπει να καλύπτει τις ανάγκες αστυνόμευσης και των Αγίων Αναργύρων!

Οι περιοχές που αναφέρουμε δεν είναι τυχαίες. Είναι μερικές από τις γειτονίες της Αθήνας που καλύπτει αυτή την Κυριακή το ρεπορτάζ της Realnews, καταγράφοντας την κραυγή αγωνίας κατοίκων και επαγγελματιών που δηλώνουν απελπισμένοι μπροστά στην εγκληματικότητα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στη ΓΑΔΑ με 20.300 οργανικές θέσεις υπηρετούν σήμερα μετά βίας 15.500. Το πρόβλημα αποκαλύπτεται πλήρως στον αριθμό των αστυνομικών που έχουν απομείνει στις περιοχές «υψηλής εγκληματικότητας». Στον Αγιο Παντελεήμονα αντί για 120 που προβλέπεται, υπηρετούν 51, στην Ομόνοια 147 αντί για 270, στην Κυψέλη 110 αντί 175, στα Εξάρχεια μόλις 83 αστυνομικοί αντί των προβλεπόμενων 181! Σε περιοχές όπως

Η ΕΛ.ΑΣ. χάνει τον «πόλεμο»

Οι αριθμοί που καταγράφονται στις εσωτερικές αναφορές της Ελληνικής Αστυνομίας δείχνουν μια πραγματικότητα σκληρή για τους διώκτες του εγκλήματος

του Ζωγράφου και οι Αμπελόκηποι, που λόγω ιδιαιτεροτήτων παρουσιάζουν υπερπληθυσμό, η κατάσταση είναι δραματική: στο πρώτο τμήμα υπηρετούν 34 αντί 84 που είναι η οργανική δύναμη και στο δεύτερο 144 αντί 241.

Ακόμη και στην Υποδιεύθυνση Περιπολιών, που δημιουργήθηκε πρόσφατα για να λύσει -υποτίθεται- το πρόβλημα της αστυνόμευσης στο κέντρο της Αθήνας, από τους 212 που αρχικά προβλέφθηκαν σήμερα έχουν μείνει 163. Αλλά και από την «παρούσα δύναμη» των μάχιμων υπηρεσιών, μεγάλο μέρος χρησιμοποιείται καθημερινά σε «μέτρα τάξης» και φρούρηση πολιτικών και άλλων εκδηλώσεων.

Την ίδια ώρα στελέχη της ΕΛ.ΑΣ. που αναλύουν τα στατιστικά στοιχεία της εγκληματικότητας, εμφανίζονται έντονα προβληματισμένα από τη διαρκή ποιοτική διαφοροποίηση. Οι ληστείες και οι διαρρήξεις, κατά κύριο λόγο, έχουν εγκαταλείψει πλέον τους «μεγάλους στόχους» (τράπεζες, σούπερ μάρκετ, καταστήματα) και έχουν στραφεί στα σπίτια και στους πολίτες στον δρόμο.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, από τις 2.171 ένοπλες ληστείες σε όλη τη χώρα, το πρώτο εξάμηνο του 2018, οι 552 ήταν μέσα σε σπίτια και στον δρόμο. Αυτό το δεδομένο, λένε, είναι εξαιρετικά ανησυχητικό.

ΘΑΝΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

Των **Ν. ΔΗΜΑΡΑ & Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ**
koinonia@realnews.gr

«**Ε**δώ είναι ζούγκλα! Δεν ζεις, προσπαθείς να επιβιώσεις. Ένας δι-αρκής εφιάλτης και φόβος μήπως σε ληστέψουν, σε σκοτώσουν ή σε βιάσουν. Σε αυτές τις γειτονιές κουμάντο κάνουν οι συμμορίες και οι παράνομοι...».

Δεν είναι απλά η φωνή απόγνωσης των κατοίκων, είναι -αλίμονο- ο επιθανάτιος ρόγχος μιας τεράστιας περιοχής που στα σπλάχνα της κρύβει μικρές και μεγάλες «φαβέλες» τύπου Ρίο, άσυλα παρανομίας και καταφύγια παρανόμων.

Μενίδι, Ζεφύρι, Καματερό, Ανω Λιόσια, Δροσούπολη, Ζωφριά. Εμπόριο ναρκωτικών έξω από παιδικούς σταθμούς και πόρτες σπιτιών, γκρεμισμένα κορμιά από την ηρωίνη σε σκαλοπάτια φροντιστηρίων, πυροβολισμοί από καλάσνικοφ, συνεχείς ληστείες και φόννοι κατά ηλικιωμένων και μικροεπιχειρηματιών. Και ανείπωτες τραγωδίες, όπως αυτή με τον 11χρονο μαθητή που έπεσε νεκρός από αδέσποτη σφαίρα Ρομά πριν από δύο χρόνια, χωρίς να έχει εντοπιστεί ο δολοφόνος του.

«Μέσα σε είκοσι ημέρες μπήκαν τρεις φορές στο σπίτι μου. Με σάπισαν στο ξύλο για να μου πάρουν ό,τι είχε μένει από τη σύνταξή μου. Θα με σκότωναν για λίγα ευρώ. Δεν έχει αξία η δική μου ζωή για αυτούς. Μας παρέδωσαν στο έγκλημα», λέει με δάκρυα στα μάτια στη **Realnews** η 85χρονη **Αγγελική Καρπούζου**, που ζει σε ένα σπιτάκι στο Ζεφύρι. Τα παιδιά της ενίσχυσαν με συρματοπλέγμα την περίφραξη του σπιτιού της, τοποθέτησαν κάμερα για να αποτρέψουν τους επιδοξους ληστές, αλλά μάταια.

«Ξανάρθαν, ξήλωσαν την κάμερα και μπήκαν ανενόχλητοι στο σπίτι, για να με ληστέψουν και πάλι. Κλειδώνομαι μέσα στους τέσσερις τοίχους για να γλιτώσω, αλλά και πάλι τρέμω μήπως με βρουν νεκρή ένα ηρωί οι γείτονες. Μιλάμε μεταξύ μας ανάμεσα σε συρματοπλέγματα. Δεν τολμούμε να ξεμυτίσουμε. Σε κάθε γωνιά πουλάνε ναρκωτικά, ακόμη και έξω από παιδικούς σταθμούς και σχολεία. Αρπάζουν τσάντες, βουτάνε βέρες και σταουρουδάκια από τους λαιμούς μας», λέει απελπισμένη.

Απέναντί της η επί δεκαετίες γειτόνισσα της, η κυρία **Αργυρώ**, υψώνει τη φωνή της: «Φτάνει πια! Δεν πάει άλλο. Πουλάνε ναρκωτικά έξω από τις πόρτες μας καθημερινά. Εδώ φορτηγά ολόκληρα ξεφορτώνουν και η Αστυνομία ούτε που τολμά να μπει στα γκέτο των εμπόρων».

Στην ευρύτερη περιοχή κυριαρχούν καταυλισμοί-άβατα, κυρίως αυτοί της Αυλίζας στο Μενίδι, του Ζεφυρίου και των Ανω Λιοσίων. «Πρόκειται για τα τρία

«Μας παρέδωσαν στο έγκλημα»

Ανθρωποι αναίσθητοι στα σκαλιά φροντιστηρίων, εμπόριο ναρκωτικών έξω από παιδικούς σταθμούς και απελπισμένοι πολίτες που αγωνίζονται καθημερινά να επιβιώσουν. Η «R» κατέγραψε εικόνες που σοκάρουν και μαρτυρίες σε μια περιοχή ξεχασμένη από την Αστυνομία. Μενίδι, Ζεφύρι, Ανω Λιόσια, Καματερό. «Δεν έχει αξία η δική μας ζωή», δηλώνουν τα θύματα της εγκληματικότητας

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ ναρκωτικών ουσιών έξω από παιδικό σταθμό στο Ζεφύρι μέρα μεσημέρι

Η «ζούγκλα» της Αττικής

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

«Τρέμω από τον φόβο μου κάθε πρωί που είμαι πίσω από το ταμείο», λέει η ιδιοκτήτρια ανθοπωλείου Ελένη Μακρή

μεγαλύτερα «σούπερ-μάρκετ» ναρκωτικών και εμπορίας όπλων. Ταυτόχρονα αποτελούν και ορμητήριο όλων των σκληρών συμμοριών ημεδαπών και αλλοδαπών που «ειδικεύονται» σε ληστείες, ανατινάξεις ΑΤΜ, εκβιασμούς και φόνους. Η μεγάλη σπείρα των Ρομά και η συμμορία με τα καλάνικοφ και τις μάσκες είναι δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις σκληρών εγκληματιών που είχαν έδρα αυτούς τους καταυλισμούς», ανέφερε στην «R» ανώτατος αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ. Ο ίδιος επεσήμανε πως «πολλές φορές μετά από συλλήψεις βλέπουμε με την πάροδο λίγων μηνών τα ίδια πρόσωπα να κυκλοφορούν ελεύθερα. Απογοητεύμαστε συνεχώς».

Φορείς αυτών των περιοχών απορούν γιατί μέχρι στιγμής δεν έχουν επέμβει οι αρμόδιες υπηρεσίες, το ΣΔΟΕ και η Οικονομική Αστυνομία για το πρωτοφανές ξέπλυμα βρόμικου χρήματος από το εμπόριο ναρκωτικών και τις ληστείες. «Ολες αυτές οι βίλες και οι λιμουζίνες ανάμεσα στις παράγκες πώς δικαιολογούνται;», απορούν.

Η παρουσία της Αστυνομίας στις περιοχές αυτές είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη, όπως καταγγέλλουν οι κάτοικοι

Σε αυτό το «τετράγωνο του τρόμου» (Καματερό, Α. Λιόσια, Ζεφύρι, Μενίδι) όσοι πολίτες αποφάσισαν να διατηρήσουν τις μικρές τους επιχειρήσεις στη διάρκεια της κρίσης βρίσκονται αντιμέτωποι καθημερινά με το ερώτημα «τι θα μας συμβεί πάλι σήμερα;» και το δίλημμα «τις εισπράξεις ή τη ζωή σου».

«Η κατάσταση είναι δραματική. Ανοίξα πριν από λίγους μήνες την επιχείρησή μου και τρέμω από τον φόβο μου κάθε πρωί που είμαι πίσω από το ταμείο. Δεν υπάρχει επιχειρηματίας στην περιοχή που να μην τον έχουν ληστέψει ή να του έχουν σπάσει το μαγαζί για να του αρπάξουν το εμπόρευμα. Δεν πίστευα στα μάτια μου, όταν στις γιορτές των Χριστουγέννων μου κατέστρεψαν όλη την εξωτερική διακόσμηση. Έχουν μίσος με την ομορφιά, δεν αντέχουν τη νομιμότητα», τονίζει η Ελένη Μακρή, ιδιοκτήτρια ανθοπωλείου στα Α. Λιόσια.

«Ούτε μπλόκα της ΕΛ.ΑΣ. βλέπουμε ούτε πεζές περιπολίες ή δικυκλιστές, ενώ έχουμε ξεχάσει πώς είναι τα οχήματα της Τροχαίας», λένε άλλοι επαγγελματίες.

Λίγα οικοδομικά τετράγωνα πιο πάνω, στη Δροσούπολη, μια ακόμα επιχειρηματίας, η Σοφία Ηλιάδου, βρίσκεται σε

«Μέσα σε είκοσι ημέρες μπήκαν τρεις φορές στο σπίτι μου. Με σάπισαν στο ξύλο για να μου πάρουν ό,τι είχε μείνει από τη σύνταξή μου. Θα με σκότωναν για λίγα ευρώ. Δεν έχει αξία η δική μου ζωή για αυτούς», δηλώνει η Αγγελική Καρούζου, 85 ετών, συνταξιούχος

«Έφτασε η ώρα να λάβουν δραστικά μέτρα. Δεν αντέχουμε άλλο», τονίζει η ιδιοκτήτρια μίνι μάρκετ, Σοφία Ηλιάδου

«Φοβόμαστε συνεχώς για τα παιδιά μας. Από τον χαμό του Μάριου μέχρι σήμερα τίποτα δεν έχει αλλάξει», καταγγέλλει η μητέρα μαθητή δημοτικού Σπυριδούλα Μαρούδα

«Έχω δεχθεί επιθέσεις με πέτρες κάνοντας το δρομολόγιο 723 προς τη Φυλή. Αν μου έφευγε το τιμόνι, θα σκοτωνόμασταν», αποκαλύπτει ο οδηγός αστικού λεωφορείου Μιχάλης Δρόσος

απόγνωση. Διατηρεί κατάσταση ψιλικών με τον σύζυγό της, αλλά οι επιδρομές των ληστών είναι συνεχείς. Δεν το βάζει κάτω, όμως, και συνεχίζει να κρατά το μαγαζί της παρά τις δυσκολίες και τον κίνδυνο. «Βιώνουμε καθημερινά τον εφιάλτη. Κουρασθήκαμε πια να το φωνάζουμε. Τέρμα πια τα λόγια. Ακούμε για επιχειρήσεις της Αστυνομίας και αποτέλεσμα δεν βλέπουμε. Έφτασε η ώρα να λάβουν δραστικά μέτρα. Δεν αντέχουμε άλλο», λέει οργισμένη. Οπως λέει η ίδια, της έχουν διαρρήξει το μίνι μάρκετ τουλάχιστον πέντε φορές, ενώ σε μία από τις επιχειρήσεις τους οι ληστές εισέβαλαν στο εσωτερικό του μαγαζιού με φορητό γάκι, συντρίβοντας τοίχους και τζαμαρίες με αποτέλεσμα να το οχυρώσει με... αναρμητικά κολονάκια! Εύλογα λοιπόν αναρωτιέται: «Πού είναι οι αστυνομικοί; Γιατί δεν επαρκούν; Η εγκληματικότητα μας έχει νίξει».

Η ίδια γειτονιά πριν από λίγα χρόνια βυθίστηκε στο πένθος όταν τρεις αδίστακτοι ληστές εκτέλεσαν με καλάνικοφ τον 44χρονο ιδιοκτήτη περιπτέρου Κωνσταντίνο Κωνσταντινίδη, όταν επιχειρήσε να προστατεύσει τις εισπράξεις, το μεροκάματό του. «Σκότωσαν άδικα τον πατέ-

ναι σε ημερήσια διάταξη στην περιοχή.

Τα παιδιά της κ. Σπυριδούλας Μαρούδα ήταν συμμαθητές του 11χρονου Μάριου στην Ε' τάξη του Δημοτικού Σχολείου. «Ήταν ένα σοκ ο χαμός του από το οποίο δεν έχουμε ακόμα συνέλθει. Ήταν, όμως, και μία αποκάλυψη για το τι συμβαίνει σε αυτή τη ζούγκλα που ζούμε. Τα γλέντια, οι πυροβολισμοί, οι κλοπές και οι καταδιώξεις αυτοκινήτων ποτέ δεν σταμάτησαν. Το εμπόριο των ναρκωτικών έχει γίνει πλέον ρουτίνα... φοβόμαστε συνεχώς για τα παιδιά μας», λέει.

Κάτοικοι που ζουν κοντά στον καταυλισμό της Αυλίζας, του Ζεφυρίου και των Α. Λιοσίων πολύ συχνά εξοργίζονται από τα δηλητηριώδη αέρια που προέρχονται από το κάψιμο κλεμμένων καλωδίων και μετασχηματιστών της ΔΕΗ που καίνε οι διάφορες σπείρες για να αποσπάσουν τον χαλκό.

Λεωφορείον ο... τρόμος

Σε μεροκάματο του τρόμου έχουν μετατραπεί για τους οδηγούς του ΟΑΣΑ τα δρομολόγια προς Καματερό, Α. Λιόσια, Ζεφύρι και Μενίδι. Οι επιθέσεις προέρχονται είτε από χρήστες ναρκωτικών

Με σιδεριές περιέφραξαν το περίπτερο οι κόρες του Κωνσταντίνου Κωνσταντινίδη, που δολοφονήθηκε από ένοπλους ληστές στη Δροσούπολη Ανω Λιοσίων

ρα μου. Ήταν μια άγρια συμμορία που εμπλεκόταν και στον φόνο δύο αστυνομικών στο Ρέντη. Μόνο τον έναν δολοφόνο του πατέρα μου πιάσανε, τον ψηλό, οι άλλοι δύο ακόμη αναζητούνται», λέει η κόρη του, Δέσποινα Κωνσταντινίδη. «Από τότε, βάλαμε σιδεριές γύρω από το περίπτερο, για να σώσουμε τις ζωές μας. Κρυβόμαστε και δεν ανοίγουμε σε κανέναν. Μείναμε οι τρεις κόρες του και η μάνα μου», αναφέρει.

Ο Μάριος

Η περιοχή της Αυλίζας στο Μενίδι αλλά και ολόκληρη η Ελλάδα συγκλονίστηκαν τον Ιούνιο του 2017, όταν αποκαλύφθηκε πως ένας άγνωστος «πιστολέρο» από καταυλισμό των Ρομά είχε πυροβολήσει στον αέρα με αποτέλεσμα η αδίστακτη σφαίρα να βρει και να σκοτώσει τον 11χρονο Μάριο, μαθητή Ε' Δημοτικού.

Ενάμιση χρόνο μετά οι κάτοικοι του Μενιδίου υποστηρίζουν ότι τίποτα ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει στην περιοχή που εξακολουθεί να είναι γκέτο ανομίας. Γλέντια που κρατούν μέχρι το πρωί, άσκοποι πυροβολισμοί, εμπόριο ναρκωτικών και αυτοκίνητα που κυκλοφορούν χωρίς πινακίδες εί-

που χρησιμοποιούν τα λεωφορεία αυτά προκειμένου να φθάσουν στα σημεία από όπου προμηθεύονται τις δόσεις τους, είτε από σπείρες που ληστεύουν οδηγούς και επιβάτες.

Το πιο πρόσφατο επεισόδιο σημειώθηκε πριν από έναν μήνα στο δρομολόγιο 701 (Καματερό - Ιλιον), όταν ομάδα πέντε νεαρών Ρομά επιτέθηκε εναντίον του οδηγού. Οι δράστες τον απείλησαν, τον ξυλοκόπησαν, του άρπαξαν το κινητό τηλέφωνο και το κράνος της μηχανής και βανδάλισαν το εσωτερικό του οχήματος, πριν απομακρυνθούν ανενόχλητοι.

«Έχω δεχθεί επιθέσεις με πέτρες, κάνοντας το δρομολόγιο 723 προς τη Φυλή. Αν μου έφευγε το τιμόνι, θα σκοτωνόμασταν. Έχουν τραυματιστεί επιβάτες από αδέσποτες πέτρες και έχουν ξυλοκοπήσει συναδέλφους μου. Μπαίνουν στα λεωφορεία και ληστεύουν ηλικιωμένες και παππούδες. Η κατάσταση έχει πλέον ξεφύγει. Ερχόμαστε κάθε μέρα στη δουλειά μας, γιατί σκεφτόμαστε τους εργαζομένους, αλλά κατάντησαν δρομολόγια του τρόμου», υποστηρίζει ο οδηγός Μιχάλης Δρόσος.

Της **ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ**
d.athanasopoulou@realnews.gr

Οι «συντεταγμένες» του κέντρου της πρωτεύουσας, οι φωλιές της θλίψης και της οργής, η ντροπή της αθηναϊκής γης! Δρόμοι με ιστορικά ονόματα, που μπροστά τους οι «Κακόφημοι δρόμοι» μοιάζουν με παρθένες του Ευαγγελίου. Ζήνωνος και Μενάνδρου, Κουμουνδούρου και Αγίου Κωνσταντίνου, Χαλκοκονδύλη και Σωκράτους, Σόλωνος και Μασσαλίας, Πατησίων, εκεί στην ΑΣΟΕΕ...

Οι «συντεταγμένες» της απόγνωσης για τους Αθηναίους και τους τουριστές της πόλης, τα «βασίλεια» της παρανομίας και του εγκλήματος. Η μαφία των ναρκωτικών, οι συμμορίες, τα σουρλιαχτά -θύτες και θύματα μαζί- και λέξεις που πλανώνται στον δύσοσμο αέρα και προκαλούν τρόμο: «βιασμός, πρέζα, μαχαίρωμα, νεκρός...».

Στο οδοιπορικό γύρω από το ιστορικό κέντρο αφουγκράζεται κανείς τον επιθανάτιο ρόγχο μιας πόλης που απελπισμένα ζητά βοήθεια και κανείς δεν προστρέχει.

«Όταν είδα πρώτη φορά, μέρα-μεσημέρι, χρήστη με τη βελόνα στο χέρι να παίρνει τη δόση του, γονατιστός στο πλακόστρωτο, έπαθα σοκ. Ξυπνούσα από εφιάλτες κάθε νύχτα! Τώρα το συνήθισα, πηγαίνω στη σχολή μου, τους προσπερνώ, κάνω κουράγιο και προχωρώ...», λέει στη Realnews η φοιτήτρια του Πολιτικού Τμήματος της Νομικής **Ευγενία Ζησιμοπούλου**. Παράλληλα, η 26χρονη παραδέχεται πως οι φοιτητές έχουν κοινοποιήσει μεταξύ τους ειδικά μέτρα προστασίας, για παν ενδεχόμενο. «Ακόμα και το καλοκαίρι κυκλοφορούμε με κλειστά παπούτσια γιατί πατάμε

Εξω από την ΑΣΟΕΕ έχουν σπιθεί πάγκοι μικροπωλητών, όπου μπορεί κανείς να βρει από «μαϊμού» γυαλιά ηλίου και τσάντες μέχρι κινητά τηλέφωνα

ΦΩΤΟ: ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΤΣΑΓΓΟΣ

μονίμως σύριγγες, ενώ τον χειμώνα, μετά τις 7 το βράδυ, απαγορεύεται η κυκλοφορία στο πάρκο, αν θέλει κάποιος να επιστρέψει σώος στο σπίτι του».

Εδώ και χρόνια, το παρκάκι στη διασταύρωση Σόλωνος και Μασσαλίας έχει μεταβληθεί σε ένα από τα μεγαλύτερα στέκια προμήθειας ναρκωτικών του κέντρου. «Για τον έλεγχό του συγκρούονται συχνά Νιγηριανοί και Αλβανοί έμποροι. Βγάζουν μαχαίρια, ρόπαλα, σκοτώνονται μεταξύ τους, αν βρεθείς στον δρόμο τους χάθηκες», λένε οι φοιτητές της Νομικής, που μάταια αναζητούν με το βλέμμα τους -υποτυπώδη έστω- αστυνομική παρουσία...

Η Ομόνοια

Η δεύτερη μεγαλύτερη πλατεία της Αθήνας μετά το Σύνταγμα, η ιστορική πλατεία Ομονοίας, έσφυζε κάποιες άλλες εποχές από τους οικονομικούς παλμούς βιοτεχνών και εμπόρων. Στις μέρες μας ανήκει στις διαφορετικές φατρίες που την ημέρα κάνουν κουμάντο στους αλλοδαπούς μικροπωλητές και εμπόρους, εκβιάζουν και απειλούν, ενώ τη νύχτα βγάζουν στο πεζοδρόμιο κορφίτσια από τη Νιγηρία και το Κονγκό.

«Η πλατεία ξενοκρατείται. Μετά το μεσημέρι, είμαστε μειονότητα. Υπάρχουν πολλοί Αλγερινοί και Μαροκινοί που κλέβουν τους διερχόμενους. Οι Αφγανοί και οι Πακιστανοί πωλούν ναρκωτικά. Δεν σπάνε συνήθως μαγαζιά. Οποιοσ, όμως, δεν προστατεύεται είναι βέβαιο πως θα πειραχτεί. Αν δεν πάρεις όλα τα μέτρα,

Στο παρκάκι πίσω από την ΑΣΟΕΕ ένας τοξικομανής ετοιμάζεται να πάρει τη δόση του σε κοινή θέα

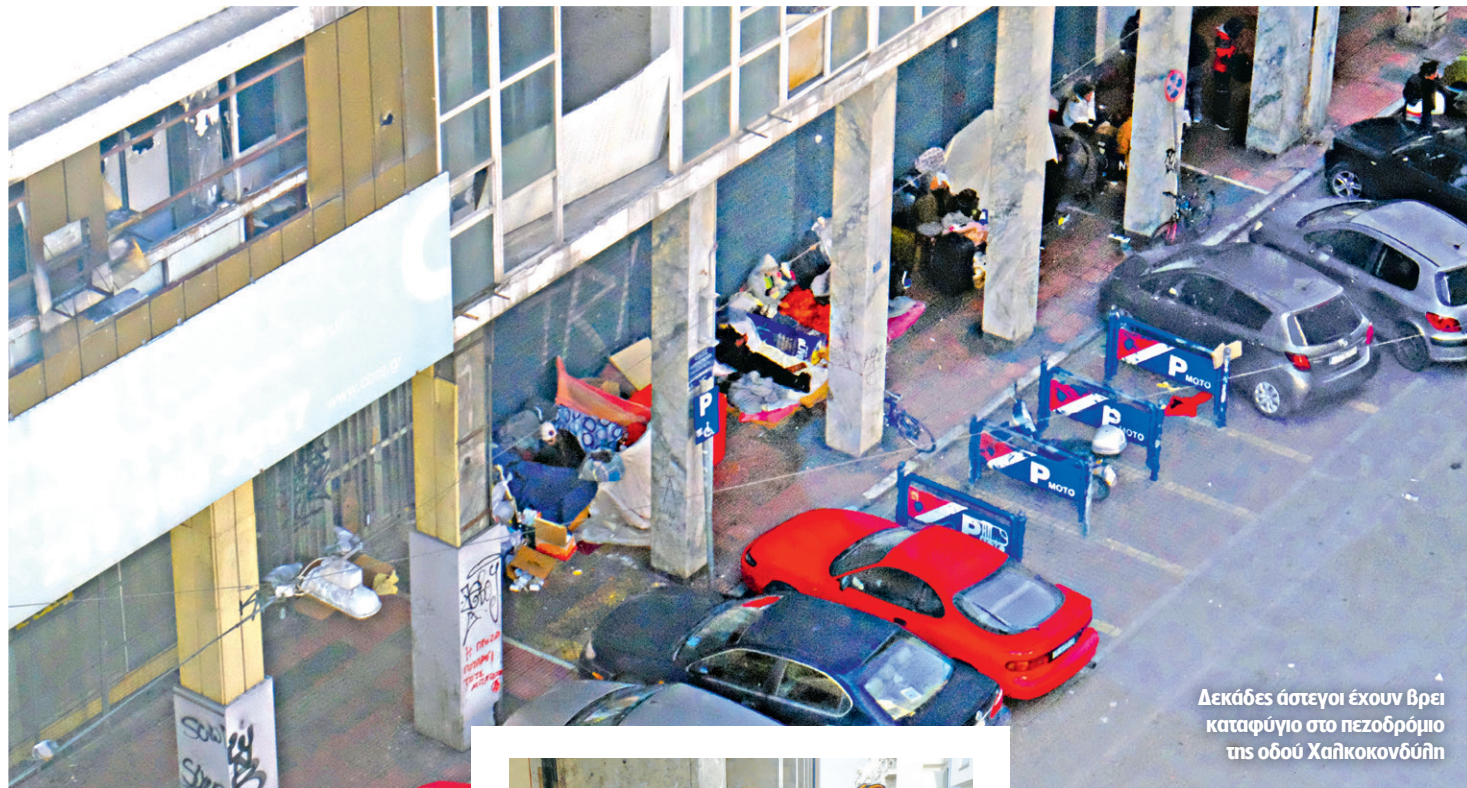
Ορμητήριο ανομίας το κέντρο της Αθήνας

Από την οδό Μενάνδρου έως την Πατησίων και την ΑΣΟΕΕ και από την Αγίου Κωνσταντίνου έως τη Σόλωνος, το ιστορικό κέντρο της πρωτεύουσας μοιάζει να έχει παραδοθεί στο εμπόριο των ναρκωτικών, στο παρεμπόριο, στους τσαντάκηδες και στους εξαρτημένους συμποδίτες μας που κυκλοφορούν σαν φαντάσματα στους δρόμους

αν δεν βάλεις δηλαδή συναγερμό και δεν είσαι συνδεδεμένος με κέντρο λήψης, θα πέσεις θύμα ληστείας. Δεν είναι όλοι κακοί. Εμείς -τα περίπτερα και τα φαγάδικα- ζούμε χάρη στους πρόσφυγες. Σε εμάς αφήνουν τα χρήματα που παίρνουν από τα επιδόματα. Όσο για την Αστυνομία, κυρίως παρατηρεί, κάνει δηλαδή αυτό που της επιτρέπει η διοίκησή της», δηλώνει στην «R» ο περιπτεράς **Παναγιώτης Βαρέλας**, που είναι μέλος της ΚΙΠΟΚΑ, της Κίνησης Πολιτών Κέντρου, που έχει στόχο την αναβάθμιση του κέντρου της πρωτεύουσας.

Το παρκάκι στη διασταύρωση Σόλωνος και Μασσαλίας έχει μεταβληθεί σε ένα από τα μεγαλύτερα στέκια προμήθειας ναρκωτικών

Ο **Στάθης Μεταξάς**, ιδρυτικό μέλος της ΚΙΠΟΚΑ, ιδιοκτήτης καταστήματος οπτικών πάνω στη πλατεία Ομονοίας, καταθέτει από την πλευρά του: «Η πλατεία είχε γίνει κατά καιρούς αφοδευτήριο. Από τότε που μεταφέρθηκαν οι δημόσιες υπηρεσίες, έχει αλλάξει η σύνθεση του πληθυσμού. Μας κάνουν ζημιά οι παραβατικοί, αλλά μας κάνουν ζημιά και τα ΜΜΕ

Δεκάδες άστεγοι έχουν βρει καταφύγιο στο πεζοδρόμιο της οδού Χαϊκωνοδύλη

που διασπείρουν τον τρόμο. Έχουμε πελάτες που μας λένε πως δεν έρχονται πια γιατί φοβούνται». Οι τουρίστες των γύρω ξενοδοχείων δεν τολμούν να πάνε με τα πόδια στις κοντινές τουριστικές ζώνες, να κάνουν έναν περίπατο μέχρι την Πλάκα. Καλούν ταξί για να πάνε εδώ δίπλα!», καταλήγει. Διασχίζουμε τις οδούς με τα μικρομάγαζα, τα εγκαταλελειμμένα κτίρια και τις μικρές γωνιές που έχουν καταληφθεί από μέλη συμμοριών και ταλαίπωρες ψυχές.

Χαϊκωνοδύλη και Σωκράτους

Διακινητές και χρήστες ουσιών βρίσκονται σε δημόσια θέα. Λιπόσαρκοι Αφγανοί, Πακιστανοί και Έλληνες, ξαπλωμένοι καταγής, με τη σύριγγα στο χέρι τους σε κοινή θέα, κουλουριάζουν το σώμα τους σε παγκάκια ή πάνω σε κουρέλια που έχουν απλώσει στο πεζοδρόμιο. Οι έμποροι της λευκής σκόνης επιδίδονται στο παράνομο αλιβερίσι σχεδόν απροκάλυπτα. Στον ίδιο δρόμο συνυπάρχουν δύο κόσμοι, εκείνος της ανομίας και ο άλλος του τουρισμού. Στην προέκταση του ρυπαρού πεζοδρομίου, με τις ακαθαρσίες και τις σύριγγες, βρίσκεται ένα μικρό

«Όταν είδα πρώτη φορά, μέρα μεσημέρι, χρίστη με τη βελόνα στο χέρι να παίρνει τη δόση του, γοναπιστός στο πλακόστρωτο, έπαθα σοκ», λέει η φοιτήτρια **Ευγενία Ζησιμοπούλου**

«Κάθε βράδυ γίνονται σφαγές μεταξύ εμπόρων και τοξικομανών», λένε οι ξενοδοχειακοί υπάλληλοι **Αμιράν Κβαζατζελίκε και Αναστασία Πεσιρίδου**

Όπως καταγγέλλουν οι κάτοικοι, στην πλατεία Εξαρχείων η ανομία έχει ξεφύγει

ξενοδοχείο. Ο υπεύθυνος του τμήματος κρατήσεων **Αμιράν Κβαζατζελίκε** και η συνάδελφός του **Αναστασία Πεσιρίδου** περιγράφουν στην «R»: «Κάθε βράδυ γίνονται σφαγές μεταξύ εμπόρων και τοξικομανών. Ακούγονται συχνά πυροβολισμοί. Για να έρθει όμως η Αστυνομία εδώ, πρέπει να έχουμε νεκρό, όπως τις προάλλες. Και ας είναι το αστυνομικό τμήμα Ομονοίας στο πίσω στενό. Εμείς έχουμε φωταγωγήσει το κτίριο. Η πολιτεία δεν έχει προνοήσει να βάλει φώτα στον δρόμο. Από τα πέντε φώτα λειτουργούν τα δύο. Μας αφήνουν στο

σκοτάδι. Εξω από το ξενοδοχείο έχουμε συνείδηση αναποδογυρισμένους κάδους και πεταμένα σκουπίδια. Στη ρεσεψιόν δεν αφήνουμε ποτέ κοπέλα να δουλέψει μόνη το απόγευμα ή το βράδυ. Όταν φτάνει γκρουπ τουριστών, γινόμαστε φρουροί έξω από το ξενοδοχείο για να μην τους κλέψουν. Αλλά συνήθως πέφτουν θύματα ληστείας. Το αποτέλεσμα θα είναι σε λίγο καιρό να μη θέλει κανείς να μείνει στην Αθήνα. Αυτή η πόλη δεν μπορεί να κρατήσει τους ταξιδιώτες. Εμείς δουλεύουμε και ζούμε στο κέντρο, πέντε λεπτά από το Αρχαιολογικό Μουσείο. Ρί-

ξαμε τόσα λεφτά για να γίνει αυτό το ξενοδοχείο. Και δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Η αναβάθμιση του κέντρου θα έπρεπε να είναι δημόσια πρωτοβουλία και όχι ιδιωτική».

Σε αυτό συμφωνούν όλοι οι καταστηματάρχες και οι μόνιμοι κάτοικοι που συναντάμε στις διαδρομές μας και δηλώνουν απροστάτευτοι απέναντι σε ληστείες και βανδαλισμούς και εγκλωβισμένοι στις γειτονιές τους. Οι εικόνες παραβατικότητας και παρακμής με τις οποίες ερχόμαστε αντιμέτωποι επιβεβαιώνουν τις καταγγελίες τους για διακίνηση ναρκωτικών, λαθρεμπόριο και συμπλοκές συμμοριών.

Στο άβατο της ΑΣΟΕΕ

Κατευθυνόμαστε στην Πατψίων. Ένας πολύχρωμος κόσμος εκτείνεται μπροστά μας. Φτάνουμε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στη οδό Αντωνιάδου, στον μικρό δρόμο-κάθετο της Πατψίων- που ενώνει το Πεδίον του Αρεως με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, οι διακινητές πωλούν «σίσα και πρέζα», ενώ οι εξαρτημένοι κρατούν καλαμάκια για «σνιφάρισμα». Επί της Πατψίων, έξω από την είσοδο της ΑΣΟΕΕ, το παρεμπόριο ανθεί. Το μεγάλο παζάρι-παπούτσια, τσάντες, γυαλιά- δεν ρίχνει ποτέ αυλαία. Μπαινουμε στον χώρο του πανεπιστημίου. «Οι τοξικομανείς προκαλούν φθορές και ανάβουν φωτιές για να ζεσταθούν. Το πιο σοβαρό είναι πως τους βλέπουμε και μέσα στο κτίριο του πανεπιστημίου, μέσα στις τουαλέτες. Αυτό προσβάλλει το κύρος του πανεπιστημίου και αποθαρρύνει τους φοιτητές από το να συμμετέχουν σε μαθήματα και δραστηριότητες. Τους έδιωξαν από το Πεδίον του Αρεως και βρήκαν άσυλο εδώ», λέει στην «R» ο **Δημήτρης Κούκης**, φοιτητής Οικονομίας και Μάρκετινγκ. Ανηφορίζουμε προς τα Εξάρχεια, στη συνοικία με τα χίλια πρόσωπα. Εκδοτικοί οίκοι συνυπάρχουν με λαθρεμπόρους τσιγάρων επί της Μπενάκη, ενώ η πλατεία αραβοκρατείται. Οι ναρκέμποροι μοιάζουν να έχουν πάρει τη σκυτάλη από τους ανπεξουσιαστές. Μας το λένε οι μαγαζάτορες και το διαπιστώνουμε με τα ίδια μας τα μάτια. Οι καταστηματάρχες φοβούνται και δεν δέχονται να μιλήσουν επώνυμα. Είναι διατεθειμένοι να αφηγηθούν πολλές ιστορίες για «την πιο όμορφη γειτονιά της Αθήνας που υποβαθμίζεται σκοπίμως». Αυτό πιστεύουν. Οι άνθρωποι που είναι καταδικασμένοι να ζουν σε γκέτο βιώνουν -λένε οι ειδικοί- μια συλλογική ταπείνωση. «Δεν υπάρχει σημείο που να μην είναι επικίνδυνο. Υπάρχει προφανώς στρατηγική υποβάθμισης κάποιων περιοχών». Το υπονοούμενο, όπως και το μήνυμα, σαφές. Το αθηναϊκό κέντρο δεν έχει γίνει τυχαία ορμητήριο ανομίας.